

1J 1:1 Co bylo od počátku, co jsme slyšeli, co jsme na vlastní oči viděli, co jsme pozorovali, čeho jsme se vlastníma rukama dotýkali - o Slovu života:

2 Ten život byl zjeven, my jsme jej viděli a svědčíme o něm. Zvěstujeme vám věčný život, který byl u Otce a byl nám zjeven.

3 Zvěstujeme vám, co jsme viděli a slyšeli, abyste i vy měli spolu s námi podíl na společenství, které máme s Otcem a s jeho Synem Ježíšem Kristem.

4 Toto píšeme, aby naše radost byla dokonalá.

5 Toto je poselství, které jsme slyšeli od něj a které vám předáváme: Bůh je světlo a není v něm žádná tma.

6 Říkáme-li, že s ním máme společenství, a přitom žijeme ve tmě, lžeme a nežijeme v pravdě.

7 Žijeme-li však ve světle, jako je on ve světle, máme společenství mezi sebou a krev Ježíše, jeho Syna, nás očistí uje od každého hříchu.

8 Říkáme-li, že žádný hřích nemáme, klameme sami sebe a není v nás pravda.

9 Když ale své hříchy vyznáváme, Bůh je věrný a spravedlivý - odpustí nám naše hříchy a očistí nás od každé nepravosti.

10 Říkáme-li, že jsme nehřešili, děláme z něj lháře a jeho slovo v nás není.

1J 2:1 Toto vám píšu, moji drazí, abyste nehřešili. Kdyby někdo zhřešil, máme u Otce přímluvce, Ježíše Krista, toho Spravedlivého.

2 On je smírnou obětí za naše hříchy, a nejen za naše, ale i za celý svět.

3 Jak můžeme vědět, že ho známe? Podle toho, zda dodržujeme jeho přikázání.

4 Kdo říká: "Znám ho," a přitom se nechová podle jeho přikázání, ten je lhář a není v něm pravda.

5 Kdo ale zachovává jeho slovo, v tom se láska k Bohu opravdu naplnila. Podle toho se pozná, zda jsme v něm.

6 Kdo říká, že v něm zůstává, musí žít, jako žil on.

7 Nepíšu vám, milovaní, žádné nové přikázání, ale to staré, které jste měli od počátku - je to ono staré přikázání, to slovo, které jste slyšeli od počátku.

8 To, co vám píšu, je však zároveň nové přikázání, neboť se naplňuje v něm i ve vás. Tma pomíjí a pravé světlo už svítí.

9 Kdo říká, že je ve světle, a přitom nenávidí bratra, je až dosud ve tmě.

10 Kdo miluje bratra, zůstává ve světle a nikomu není kamenem úrazu.

11 Kdo ale bratra nenávidí, zůstává ve tmě. Chodí tmou a neví, kam jde, neboť mu oči zaslepila tma.

12 Píšu vám, drazí, že jsou vám pro jeho jméno odpuštěny hříchy.

13 Píšu vám, otcové, že jste poznali Toho, který je od počátku. Píšu vám, mládenci, že jste zvítězili nad tím Zlým.

14 Napsal jsem vám, děti, že jste poznali Otce. Napsal jsem vám, otcové, že jste poznali Toho, který je od počátku. Napsal jsem vám, mládenci, že jste silní a Boží slovo ve vás zůstává a zvítězili jste nad tím Zlým.

15 Nemilujte svět ani to, co je v něm. Kdo má v lásce tento svět, nemá v sobě lásku k Otcovi.

16 Svět je samá touha těla, touha očí, namyšlenost života - nic z toho není z Otce, vše je to ze světa.

17 Svět pomíjí tak jako jeho touhy, ale kdo plní Boží vůli, trvá navěky.

18 Drazí, je tu poslední hodina. Slyšeli jste, že přijde Antikrist? Teď se objevila spousta antikristů, a tak víme, že je poslední hodina.

19 Odešli od nás, ale nepatřili k nám. Kdyby patřili k nám, zůstali by s námi; oni však od nás odešli, aby se ukázalo, že nikdo z nich nepatřil k nám.

20 Vy ale máte pomazání od Svatého a všichni rozumíte.

21 Nepíšu vám proto, že byste neznali pravdu, ale protože ji znáte a protože žádná lež nemá nic společného s pravdou.

22 Kdo jiný je lhář než ten, kdo popírá, že Ježíš je Mesiáš? To je ten antikrist, který zapírá Otce i Syna.

23 Žádný, kdo zapírá Syna, nemá ani Otce. Kdo však vyznává Syna, ten má i Otce.

24 Ať ve vás tedy zůstává, co jste slyšeli od počátku. Když ve vás zůstane, co jste slyšeli od počátku, pak i vy zůstanete v Synu a v Otci.

25 A to je to zaslíbení, které máme od něj: věčný život.

26 Tyto věci jsem vám napsal o těch, kteří vás svádějí.

27 Ve vás však zůstává to pomazání, které jste přijali od něj, a nepotřebujete, aby vás někdo poučoval. To pomazání vás učí všemu a je skutečné - není to žádný klam! Jak vás naučilo, zůstávejte v něm.

28 Ano drazí, zůstávejte v něm, abychom očekávali jeho zjevení se smělou důvěrou a nemuseli se stydět, až přijde.

29 Víte přece, že on je spravedlivý. Vězte také, že každý, kdo žije spravedlivě, se narodil z něj.

1J 3:1 Pohleďte, jakou láskou nás Otec zahrnul: smíme se nazývat Božími dětmi - a také jimi jsme! Proto nás svět nezná, že nepoznal jeho.

2 Milovaní, teď jsme Boží děti, ale ještě se neukázalo, co budeme. Víme však, že až se ukáže, budeme podobní jemu, neboť ho uvidíme tak, jak je.

3 Každý, kdo k němu upíná tuto naději, usiluje být čistý, jako je čistý on.

4 Každý, kdo páchá hřích, páchá zločin, vždyť hřích je zločin!

5 Víte, že on se ukázal, aby naše hříchy sňal, a v něm žádný hřích není.

6 Kdo v něm zůstává, tedy nehřeší, ale kdo hřeší, ten ho neviděl ani nepoznal.

7 Nenechte se nikým oklamat, drazí. Kdo žije spravedlivě, je spravedlivý, jako je spravedlivý on.

8 Kdo páchá hřích, je z d'ábla, neboť d'ábel od počátku hřeší. Proto se ukázal Boží Syn, aby zrušil skutky d'ábla.

9 Kdo se narodil z Boha, nepáchá hřích, neboť v něm zůstává Boží símě; nemůže hřešit, protože se narodil z Boha.

10 Podle toho se poznají děti Boží a děti d'ábla: kdo nežije spravedlivě a nemiluje svého bratra, není z Boha.

11 To je to poselství, které jste slyšeli od počátku: Milujme jedni druhé.

12 Ne jako Kain, který patřil tomu Zlému a zavraždil svého bratra. A proč ho zavraždil? Protože jeho skutky byly zlé, ale skutky jeho bratra spravedlivé.

13 Nedivte se, bratři, pokud vás svět nenávidí.

14 My víme, že jsme přešli ze smrti do života, protože milujeme své bratry. Kdo nemiluje, zůstává ve smrti.

15 Kdo nenávidí bratra, je vrah; a víte, že žádný vrah v sobě nemá věčný život.

16 Takto jsme poznali, co je láska, že on za nás položil svůj život. I my tedy musíme pokládat život za bratry.

17 Když si někdo žije dobře a vidí svého bratra v nouzi, ale odepře mu milosrdenství, jak v sobě může mít Boží lásku?

18 Nemilujme pouhými slovy, drazí, ale opravdovými skutky.

19 Takto poznáme, že patříme pravdě, a ujistíme své srdce před ním.

20 Kdyby nás odsuzovalo naše vlastní srdce, co teprve Bůh, který je větší než naše srdce a ví všechno!

21 Milovaní, jestliže nás srdce neodsuzuje, máme k Bohu smělou důvěru

22 a přijímáme od něj vše, oč prosíme, neboť dodržujeme jeho přikázání a děláme, co se mu líbí.

23 A to je to jeho přikázání: abychom věřili jménu jeho Syna Ježíše Krista a milovali jedni druhé, jak nám přikázal.

24 Kdo dodržuje jeho přikázání, zůstává v něm a on zas v něm. A jak můžeme vědět, že v nás zůstává? Podle Ducha, kterého nám dal.

1J 4:1 Milovaní, nevěřte všemu, co je duchovní, ale rozlišujte, zda jsou ti duchové z Boha. Do světa totiž vyšla spousta falešných proroků.

2 Podle tohoto poznávejte Božího Ducha: každý duch, který vyznává Ježíše Krista příslého v těle, je z Boha.

3 Žádný duch, který Ježíše nevyznává, ovšem není z Boha, ale je to ten duch Antikrista, o němž jste slyšeli, že má přijít. Už teď je na světě!

4 Vy jste však z Boha, draží, a zvítězili jste nad nimi. Ten, který je ve vás, je totiž větší než ten, který je ve světě.

5 Oni jsou ze světa; proto mluví světsky a svět je poslouchá.

6 My jsme z Boha. Kdo zná Boha, poslouchá nás; kdo není z Boha, neposlouchá nás. Podle toho poznáváme ducha pravdy a ducha bludu.

7 Milujme jedni druhé, milovaní - vždyť láska je z Boha. Každý, kdo miluje, se narodil z Boha a zná Boha.

8 Kdo nemiluje, nezná Boha - vždyť Bůh je láska.

9 V tom se projevila Boží láska k nám, že svého Syna, toho jednorozeného, poslal Bůh na svět, abychom skrze něj získali život.

10 V tom je láska, ne že my jsme milovali Boha, ale že on miloval nás a poslal svého Syna jako smírnou oběť za naše hříchy.

11 Milovaní, jestliže Bůh takto miloval nás, musíme i my milovat jedni druhé.

12 Boha nikdy nikdo neviděl. Když ale milujeme jedni druhé, Bůh v nás přebývá a jeho láska v nás došla naplnění.

13 Jak můžeme vědět, že zůstáváme v něm a on v nás? Podle toho, že nám dal díl svého Ducha.

14 A my jsme viděli a svědčíme, že Otec poslal Syna, Spasitele světa.

15 Kdokoli vyznává, že Ježíš je Syn Boží, v tom přebývá Bůh a on v Bohu.

16 A my jsme poznali lásku, kterou k nám Bůh má, a uvěřili jsme jí. Bůh je láska. Kdo přebývá v lásce, přebývá v Bohu a Bůh v něm.

17 Takto láska mezi námi došla naplnění, takže smíme mít smělou důvěru v soudný den - vždyť jsme na tomto světě takoví, jako je on.

18 V lásce není žádný strach. Láska, jež došla naplnění, zahání strach pryč, neboť strach přináší muka. Kdo se však bojí, nedošel v lásce k naplnění.

19 My milujeme, neboť on první miloval nás.

20 Kdo říká "Miluji Boha" a přitom nenávidí bratra, je lhář. Když někdo nemiluje bratra, kterého vidí, nemůže přece milovat Boha, kterého nevidí.

21 Máme tedy od něj toto přikázání: Kdo miluje Boha, ať miluje i bratra.

1J 5:1 Každý, kdo věří, že Ježíš je Mesiáš, se narodil z Boha. Každý, kdo miluje toho, který zplodil, miluje i toho, který se z něj narodil.

2 To, že milujeme Boží děti, se pozná podle toho, že milujeme Boha a plníme jeho přikázání.

3 Láska k Bohu je v tom, abychom plnili jeho přikázání - a jeho přikázání nejsou těžká.

4 Všechno, co se narodilo z Boha, přece přemáhá svět. A to je to vítězství, které přemohlo svět: naše víra.

5 Kdo jiný přemáhá svět než ten, kdo věří, že Ježíš je Syn Boží?

6 To je ten, který přišel skrze vodu a krev, Ježíš Kristus - nejen skrze vodu, ale skrze vodu a krev. Duch je ten, který to dosvědčuje, protože Duch je pravda.

7 Jsou tu tedy tři svědkové:

8 Duch, voda a krev - a ti tři jsou zajedno.

9 Když přijímáme lidské svědectví, oč větší je svědectví Boží! A toto je svědectví, které Bůh vydal o svém Synu.

10 Kdo věří v Božího Syna, má svědectví sám v sobě. Kdo Bohu nevěří, udělal z něj lháře, neboť neuvěřil svědectví, které Bůh vydal o svém Synu.

11 A to svědectví je toto: Bůh nám dal věčný život a ten život je v jeho Synu.

12 Kdo má Syna, má život, kdo nemá Syna Božího, nemá život.

13 Tyto věci píšu vám, kteří věříte ve jméno Božího Syna, abyste věděli, že máte věčný život.

14 Toto je smělá důvěra, kterou k němu máme: Kdykoli o něco prosíme podle jeho vůle, slyší nás.

15 A když víme, že nás slyší, kdykoli o něco prosíme, pak víme, že to, oč jsme jej prosili, dostáváme.

16 Když někdo vidí svého bratra hřešit, ovšem hříchem, který není k smrti, ať se modlí a Bůh mu dá život. To platí o těch, kdo nehřeší k smrti. Je ovšem i hřích k smrti a neříkám, aby se modlil za takový.

17 Každá špatnost je hřích, ale ten hřích nemusí být k smrti.

18 Víme, že žádný, kdo se narodil z Boha, nehřeší. Kdo se narodil z Boha, opatruje se, aby se ho ten Zlý nedotýkal.

19 Víme, že my jsme z Boha, ale celý svět leží ve Zlu.

20 A víme, že Boží Syn přišel a dal nám schopnost znát pravého Boha, a tak jsme v něm, totiž v jeho Synu Ježíši Kristu. On je ten pravý Bůh a věčný život.

21 Vyvarujte se model, draží!